

Arrest

nr. 209 757 van 20 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, R.(...) A.(...), beschikt over de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Naikpay, dat gelegen is in het district Khanabad van de provincie Kunduz. U bent Hazara en sjiitisch moslim. U bent analfabeet en werkte als landbouwer. U bent religieus gehuwd met N.(...) N.(...) (O.V. X, CG X) en samen heeft u twee kinderen. Heel uw gezin verblijft in België.

Veertien jaar geleden kocht uw grootvader tien jerib land van een zekere Abdul Wahab. Zeven jaar geleden overleed Abdul Wahab. Nadat Kunduz onder controle kwam van de taliban, sloot de zoon van Abdul Wahab, genaamd Asadullah, zich aan bij de taliban. Op dat moment eiste hij de tien jerib grond terug op die oorspronkelijk van zijn vader was. De gronden werden door Asadullah in beslag genomen in 1391 of 1392 (van 7 maart 2012 tot 7 maart 2014). Bovendien vroeg hij ook om de opbrengst van zijn land van de laatste veertien jaar terug te geven. Uw vader zei hem dat dit niet mogelijk was.

Een jaar voor uw vertrek, in de zomer van vermoedelijk 1392 (van 9 juni 2013 tot 9 september 2013) raakte uw broer A.(...) vermist. Na zijn verdwijning werd ook Asadullah's broer gedood. Tien à vijftien dagen voor uw vertrek beschuldigde Asadullah uw vader hiervan en zei dat hij jullie zou vermoorden.

U verliet Afghanistan op 20-05-1394 (11 augustus 2015 in de Gregoriaanse kalender) samen met uw gezin en verzocht de Belgische autoriteiten om internationale bescherming op 9 november 2015. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u Asadullah en de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) neer en deze van uw vrouw.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In casu is het van belang uw verklaringen omtrent Asadullah aan te halen. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over Asadullah, zegt u dat hij gewapend was, banden had met de taliban en uw grond in beslag had genomen (CGVS 1, p. 16). Gevraagd om nog meer te vertellen over die man, zegt u dat hij landbouwer was, maar zich aansloot bij de taliban nadat zij naar uw regio kwamen, waardoor hij uw grond in beslag heeft genomen (CGVS 1, p. 16). U slaagt er echter niet in om spontaan nog andere zaken te vertellen over de man (CGVS 1, p. 16). Dat u spontaan erg weinig kan vertellen, is een vaststelling dat meteen uw geloofwaardigheid ondermijnt. Dat u overigens, gevraagd naar zijn volledige naam, stelt dat hij 'Asadullah Naseri' heet (CGVS 1, p. 16), terwijl u niet op de hoogte was van zijn naam tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst CGVS, punt 3. 4), stelt verdere vragen bij uw beweringen over uw problemen met Asadullah. Gevraagd naar hoe Asadullah bekend stond in uw regio, zegt u kortaf dat hij slecht was (CGVS 1, p. 17). Waarom dit dan wel het geval was, kan u kennelijk niet verder specificeren, u stelt enkel dat hij mensen onder druk zette (CGVS 1, p. 17). Of hij dan ook andere mensen hun grond heeft afgepakt, weet u niet, en evenmin weet u of hij nog andere zaken heeft aangericht in uw regio (CGVS 1, p. 17). Namen van families met wie hij problemen heeft gekend, kan u niet geven (CGVS 1, p. 17). Ook kan u het CGVS niet zeggen of hij al dan niet zonen had (CGVS 1, p. 17). Het Commissariaat – generaal acht het erg **opmerkelijk dat u geenszins beschikt over uitgebreide informatie over Asadullah**. Nochtans was hij de persoon die u en uw gezin ertoe aanzette om uw land te verlaten. Dat u dan slechts in zo'n beperkte mate kan vertellen over deze persoon, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Gevraagd of Asadullah nu nog steeds in Kobai woont, zegt u dit niet te weten en evenmin weet u waar zijn broers nu wonen (CGVS 1, p. 18). U stelt dat u geen contact meer heeft gehad met uw familie, noch met uw schoonfamilie (CGVS 1, p. 11). Betreffende de teloorgang van het contact met uw familie dient echter het volgende aangehaald, U stelt dat u niet meer heeft gebeld naar uw familieleden aangezien u dit verboden werd door uw vrouw (CGVS, p. 11). U stelt dat zij u verplichtte te kiezen tussen haar dan wel uw eigen familie omdat zij haar destijds onder druk hadden gezet (CGVS, p. 11). Het CGVS acht het erg opvallend dat u, enkel omwille van het feit dat uw vrouw u dit verbood, geen contact meer heeft

gehad met uw familieleden na aankomst in Griekenland. Immers, dit gaat geheel in tegen de Afghaanse cultuur waarin familie een vooraanstaande rol speelt en de vrouw daarentegen een ondergeschikte positie inneemt, uw gedrag is dan ook erg bevreemdend te noemen. Dat u het overigens toeliet dat uw vrouw uw gsm weggooid (CGVS, p. 11) waarmee u tegelijkertijd ook het contact met uw familie verloor, is een ander opmerkelijk gegeven. Tenslotte heeft uw vader ervoor gezorgd dat u met uw familie kon vluchten. U stelde immers tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ op 14 april 2016 dat uw vader de smokkel heeft geregeld en betaald (zie Verklaringen DVZ, punt 30). Dat u **geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na uw vertrek, acht het CGVS dan ook weinig aannemelijk**. Het feit dat u niet weet of Asadullah al dan niet nog steeds in Kobai woont, kan u dan ook niet verrechtvaardigen. Tenslotte verpersoonlijkt Asadullah volgens uw verklaringen wel uw vrees in uw land.

Verder vertelt u dat Asadullah machtig was en dat hij gewapende mensen onder zich had (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 5). Blijkbaar had hij een hoge positie verworven bij de taliban, waardoor hijzelf opdrachten kon geven aan anderen wanneer de commandant afwezig was (CGVS 1, p. 17). Gezien zijn hoge positie en zijn manschappen, is het erg vreemd dat hij u enkel telefonisch bedreigde omdat hij schadevergoeding opeiste voor de gronden (CGVS 1, p. 20). Anderhalf jaar voor uw vertrek werd de grond ingenomen en nadat hij die in beslag had genomen, begon hij uw vader te vragen om de schadevergoeding (CGVS 1, p. 21). Redelijkerwijs kan verwacht worden, indien hij deze grond en schadevergoeding daadwerkelijk opeiste, dat hij jullie toch tenminste persoonlijk zou opzoeken om jullie onder druk te zetten. Ook nadat uw vader werd beschuldigd van de dood op zijn broer, hield hij het kennelijk bij telefonische contacten (CGVS 1, p. 19). Dat hij jullie enkel telefonisch contacteerde, zowel om schadevergoeding op te eisen als om bedreigingen te uiten na de dood van zijn broer, tast de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging ernstig aan en doet verdere bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U, net zoals uw vader, 'denkt' dat de verdwijning van uw broer A.(...) te maken heeft met de bedreigingen van Asadullah (CGVS 1, p. 10). Naast het feit dat het opvallend is dat u dit blijkbaar niet met zekerheid weet, dienen nog volgende opmerkingen gemaakt te worden bij uw verklaringen rond de verdwijning van A.(...). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ d.d. 14 april 2016, stelt u dat uw broer A.(...) reeds een jaar vermist is (zie verklaringen DVZ punt 17). Dat wil dus zeggen dat hij omstreeks april 2015 verdween. Dit komt allerminst overeen met uw verklaringen op het CGVS waarin u verklaarde dat uw broer verdween een jaar voor uw vertrek (CGVS 1, p. 9). Aangezien u aangeeft vertrokken te zijn uit Afghanistan op 20-05-1394 (Gregoriaanse kalender 11 augustus 2015) (zie Verklaringen DVZ, punt 31), verdween hij dus circa 05-1393 (circa periode van 10 juli 2014 tot 9 augustus 2014). Deze verklaringen verschillen duidelijk van elkaar. Daarenboven dient opgemerkt dat u evenmin duidelijk de datum kan geven wanneer hij verdween. Immers, gevraagd sinds wanneer A.(...) spoorloos is, zegt u dat hij een jaar voor uw vertrek verdween (CGVS 1, p. 9). Nogmaals gevraagd om dit te preciseren, houdt u het opnieuw bij 'een jaar voor vertrek' (CGVS 1, p. 9). Gevraagd naar de maand en het jaar waarin hij verdween, zegt u dat de gronden in beslag werden genomen, waarna uw broer verdween (CGVS 1, p. 9), waarmee u opnieuw niet antwoordt op de vraag. Dat u voorts in het eerste persoonlijk onderhoud niet zeker lijkt te weten in welk jaar hij verdween, u 'denkt' namelijk dat het 1392 was (CGVS 1, p. 10), is opvallend, maar dat u het jaar zelfs helemaal niet meer kent in het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 9), is geheel frappant. Dat uw vrouw evenmin het seizoen noch jaar kan zeggen waarin uw broer A.(...) verdween (CGVS 2 N.(...) N.(...), p. 5-6), hult zijn verdwijning nog meer in een zweem van ongeloofwaardigheid. Overigens is het opvallend dat u, wanneer u een foto krijgt voorgeschoteld van een zekere "A.(...) W.(...)" op Facebook, zegt u dat hij uw overleden schoonbroer is. Hij overleed volgens uw verklaringen een maand of anderhalve maand voor uw vertrek (CGVS 2, p. 7). Nochtans heeft uw echtgenote bij DVZ nooit aangegeven dat zij overleden broers had (zie verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Voorts acht het CGVS het ook weinig aannemelijk dat de man overleden is, aangezien hij laatst actief was op Facebook op 4 juni jongstleden (zie administratief dossier), dus ruimschoots na uw vertrek uit uw land op 20-5-1394 (11 augustus 2015). Overigens gaf uw echtgenote eerder een telefoonnummer op die zij aflas uit uw gsm en volgens haar van haar broer N.(...) zou zijn. Dat nummer leidde echter na onderzoek door Cedoca (documentatiedienst van het CGVS) naar het facebookprofiel van dezelfde "A.(...) W.(...)" (zie administratief dossier). Aangezien uw echtgenote op dat moment uw telefoon vasthield, lijkt het er sterk op dat dit toch de nummer is van uw broer in plaats van een – volgens uw vrouw 'overleden' - broer van uw echtgenote. Het CGVS acht het dus **weinig aannemelijk dat uw broer A.(...) daadwerkelijk verdwenen is**.

Verder, wat betreft het feit dat u stelt dat taliban vijanden zijn van de Hazara's door wie ze meegenomen en vermoord worden (CGVS 2, p. 13), dient onderstreept dat dit een blote bewering betreft, die u

geenszins op uw eigen persoon betreft. U slaagt er aldus niet in uw vrees als Hazara voor de Taliban te individualiseren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 1 en CGVS 2, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk.

U stelt dat uw familieleden op dit moment in Turkije verblijven (CGVS, p. 9). Uw broers, behalve A.(...), en uw zus zouden daar verblijven (CGVS 1, p. 9). Het Commissariaat – generaal acht het toch erg opvallend dat u niet weet in welke stad ze dan wel verblijven (CGVS, p. 10). Toch stelt u zelf dat u ook nog heeft samengewoond met hen in Turkije alvorens u verder reisde naar België (CGVS 1, p. 11). Dat u er niet in slaagt om de stad te noemen waar ze verblijven, terwijl u in Turkije ook nog met hen heeft samengewoond en alle leden van uw familie met uitzondering van A.(...) daar zouden verblijven, doet de wenkbrauwen fronsen.

Dat er voorts vermeld staat op het facebook profiel van "A.(...) W.(...)" dat hij afkomstig is van Kunduz, maar nu in Kabul leeft (zie administratief dossier), is een andere belangrijke vaststelling. Wanneer u geconfronteerd wordt met het gegeven dat er op het profiel genoteerd staat dat hij in Kabul woont, maar dat u eerder zei dat hij overleden was, zegt u dat dit het profiel zou zijn van uw schoonbroer N.(...)(CGVS 2, p. 12). Meer bepaald zou N.(...) de gegevens van zijn broer gebruikt hebben omdat hij hem graag zag (CGVS 2, p. 12). Indien dit een plausible verklaring zou zijn – wat het CGVS op het eerste zicht niet aldus beschouwt, dient nog opgemerkt dat het onlogisch is dat N.(...) op zijn profiel zou geregistreerd hebben dat hij in Kabul woont, terwijl hij hier volgens uw verklaringen slechts vijftien dagen woonde naar aanleiding van een ingangsexamen (CGVS 2, p. 12). Overigens blijkt u de exacte studierichting niet te kennen waarvoor hij examen deed, maar 'denkt' u slechts dat het in de richting van ingenieur was (CGVS 1, p. 22), wat op zijn beurt dan weer verdere vragen oproept rond de geloofwaardigheid hiervan.

Verder werd u een foto getoond van een zekere "N.(...) N.(...)" op Facebook. Nadat u hem eerst niet herkent, wordt u gevraagd of dit uw schoonbroer N.(...) kan zijn, waarna u dit bevestigt (CGVS 2, p. 12). De vaststelling dat N.(...) kennelijk een eigen facebook profiel bezit, stelt nog meer vraagtekens bij het feit dat u beweert dat N.(...) gegevens van A.(...) zou gebruiken om op zijn facebook profiel te plaatsen. Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor opnieuw ernstig aangetast.

Verder kreeg u een profielfoto van facebook gepresenteerd van een zekere "M.(...) A.(...) N.(...)". Hij is via facebook ook bevriend met zowel "A.(...) W.(...)" als "N.(...) N.(...)" (zie administratief dossier), dewelke u zelf identificeerde als familieleden. U gevraagd of u deze man kent, zegt u dat hij van Kunduz is (CGVS 2, p. 10). Welke naam de persoon heeft, kan u niet zeggen, maar u zegt dat u hem zag in Nekpai (CGVS 2, p. 10). U voegt eraan toe dat hij geen familie is (CGVS 2, p. 10). Wanneer nogmaals gevraagd wordt of u zeker bent dat u zijn naam niet kent, stelt u dat u denkt dat hij "M.(...) A.(...)" heet (CGVS 2, p. 10). Dat u deze man eerst niet kent, maar vervolgens toch zijn naam noemt, acht het CGVS erg opmerkelijk. Dat uw vader overigens ook M.(...) A.(...) heet (zie verklaringen DVZ, punt 13), acht het CGVS verder erg opvallend, net zoals het feit dat de man via facebook ook bevriend is met A.(...) R.(...) en A.(...) N.(...), namen die overeenkomen met die van uw broer en uw schoonbroer (zie verklaringen DVZ punt 17 en verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Dient aansluitend nog **onderstreept dat M.(...) A.(...)** op zijn facebookaccount registreerde dat hij **woont in Kabul en ook van deze stad afkomstig is** (zie administratief dossier). Opnieuw lijkt het erop dat u de familieband met M.(...) A.(...) wil verbergen, net zoals het geval is bij A.(...).

De cumulatie van bovenstaande bevreemdende vaststellingen betreffende uw familieleden en uw asielrelaas stellen uw verklaringen in een erg bedenkelijk daglicht. Het feit dat het ongeloofwaardig is dat uw broer A.(...) vermist is en dat het facebook profiel allerm minst van uw zogenaamde 'overleden' schoonbroer lijkt te zijn, doet het CGVS **sterk vermoeden dat u actueel wel degelijk familie heeft in Kabul maar hierover met geen woord wil reppen.**

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de woonplaatsen van uw familieleden. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een

onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Bovenstaande elementen leiden tot de conclusie dat u uw asielrelaas onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara en dat van uw vrouw bevestigen de identiteit van uw beide, dewelke door het CGVS echter niet onmiddellijk betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, N.(...) N.(...), beschikt over de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Naikpay, dat gelegen is in het district Khanabad van de provincie Kunduz. U bent Hazara en sjiitisch moslim. U bent analfabeet en was huisvrouw. U bent religieus gehuwd met R.(...) A.(...) (O.V. 8.158.982, CG 15/32568) en samen heeft u twee kinderen. Heel uw gezin verblijft in België. Enige tijd geleden kocht de grootvader van uw man land van een zekere Abdul Wahab. Asadullah, zijn zoon, sloot zich later aan bij de taliban en was machtig en gewapend. Op dat moment vroeg hij de oogst van veertien jaar op als schadevergoeding. Als gewone burger kon u niets ondernemen tegen hem. Nadat de gronden in beslag waren genomen, werd zijn broer vermoord. Asadullah beschuldigde uw familie hiervan. Een jaar voor uw vertrek verdween de broer van uw man, genaamd A.(...). U verliet Afghanistan twee maanden voor uw aankomst in België. Na uw aankomst in België, verzocht u de Belgische autoriteiten samen met uw gezin om internationale bescherming op 9 november 2015. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de machtige personen die tot de taliban behoren.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) neer en dat van uw echtgenoot, alsook een medisch attest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw medisch attest blijkt immers dat uw psychische toestand instabiel en verontrustend is. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u geïnterviewd door een medewerker met een gepaste expertise door praktijkervaring.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op de elementen aangebracht door uw echtgenoot in zijn verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de problematiek waarmee uw gezin in Afghanistan geconfronteerd werd en op basis waarvan u Afghanistan diende te ontvluchten, verwijst het CGVS verder naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van uw echtgenoot. De beslissing genomen door het CGVS inzake het verzoek van uw echtgenoot luidt als volgt:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In casu is het van belang uw verklaringen omtrent Asadullah aan te halen. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over Asadullah, zegt u dat hij gewapend was, banden had met de taliban en uw grond in beslag had genomen (CGVS 1, p. 16). Gevraagd om nog meer te vertellen over die man, zegt u dat hij landbouwer was, maar zich aansloot bij de taliban nadat zij naar uw regio kwamen, waardoor hij uw grond in beslag heeft genomen (CGVS 1, p. 16). U slaagt er echter niet in om spontaan nog andere zaken te vertellen over de man (CGVS 1, p. 16). Dat u spontaan erg weinig kan vertellen, is een vaststelling dat meteen uw geloofwaardigheid ondermijnt. Dat u overigens, gevraagd naar zijn volledige naam, stelt dat hij 'Asadullah Naseri' heet (CGVS 1, p. 16), terwijl u niet op de hoogte was van zijn naam tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst CGVS, punt 3. 4), stelt verdere vragen bij uw beweringen over uw problemen met Asadullah. Gevraagd naar hoe Asadullah bekend stond in uw regio, zegt u kortaf dat hij slecht was (CGVS 1, p. 17). Waarom dit dan wel het geval was, kan u kennelijk niet verder specificeren, u stelt enkel dat hij mensen onder druk zette (CGVS 1, p. 17). Of hij dan ook andere mensen hun grond heeft afgepakt, weet u niet, en evenmin weet u of hij nog andere zaken heeft aangericht in uw regio (CGVS 1, p. 17). Namen van families met wie hij problemen heeft gekend, kan u niet geven (CGVS 1, p. 17). Ook kan u het CGVS niet zeggen of hij al dan niet zonen had (CGVS 1, p. 17). Het Commissariaat – generaal acht het erg opmerkelijk dat u geenszins beschikt over uitgebreide informatie over Asadullah. Nochtans was hij de persoon die u en uw gezin ertoe aanzette om uw land te verlaten. Dat u dan slechts in zo'n beperkte mate kan vertellen over deze persoon, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Gevraagd of Asadullah nu nog steeds in Kobai woont, zegt u dit niet te weten en evenmin weet u waar zijn broers nu wonen (CGVS 1, p. 18). U stelt dat u geen contact meer heeft gehad met uw familie, noch met uw schoonfamilie (CGVS 1, p. 11). Betreffende de teloorgang van het contact met uw familie dient echter het volgende aangehaald, U stelt dat u niet meer heeft gebeld naar uw familieleden aangezien u dit verboden werd door uw vrouw (CGVS, p. 11). U stelt dat zij u verplichtte te kiezen tussen haar dan wel uw eigen familie omdat zij haar destijds onder druk hadden gezet (CGVS, p. 11). Het CGVS acht het erg opvallend dat u, enkel omwille van het feit dat uw vrouw u dit verbood, geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na aankomst in Griekenland. Immers, dit gaat geheel in tegen de Afghaanse cultuur waarin familie een vooraanstaande rol speelt en de vrouw daarentegen een ondergeschikte positie inneemt, uw gedrag is dan ook erg bevreemdend te noemen. Dat u het overigens toeliet dat uw vrouw uw gsm weggooid (CGVS, p. 11) waarmee u tegelijkertijd ook het contact met uw familie verloor, is een ander opmerkelijk gegeven. Tenslotte heeft uw vader ervoor gezorgd dat u met uw familie kon vluchten. U stelde immers tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ op 14 april 2016 dat uw vader de smokkel heeft geregeld en betaald (zie Verklaringen DVZ, punt 30). Dat u geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na uw vertrek, acht het CGVS dan ook weinig aannemelijk. Het feit dat u niet weet of Asadullah al dan niet nog steeds in Kobai woont, kan u dan ook niet verrechtvaardigen. Tenslotte verpersoonlijkt Asadullah volgens uw verklaringen wel uw vrees in uw land.

Verder vertelt u dat Asadullah machtig was en dat hij gewapende mensen onder zich had (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 5). Blijkbaar had hij een hoge positie verworven bij de taliban, waardoor hijzelf opdrachten kon geven aan anderen wanneer de commandant afwezig was (CGVS 1, p. 17). Gezien zijn hoge positie en zijn manschappen, is het erg vreemd dat hij u enkel telefonisch bedreigde omdat hij schadevergoeding opeiste voor de gronden (CGVS 1, p. 20). Anderhalf jaar voor uw vertrek werd de grond ingenomen en nadat hij die in beslag had genomen, begon hij uw vader te vragen om de schadevergoeding (CGVS 1, p. 21). Redelijkerwijs kan verwacht worden, indien hij deze grond en schadevergoeding daadwerkelijk opeiste, dat hij jullie toch tenminste persoonlijk zou opzoeken om jullie onder druk te zetten. Ook nadat uw vader werd beschuldigd van de dood op zijn broer, hield hij het

kennelijk bij telefonische contacten (CGVS 1, p. 19). Dat hij jullie enkel telefonisch contacteerde, zowel om schadevergoeding op te eisen als om bedreigingen te uiten na de dood van zijn broer, tast de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging ernstig aan en doet verdere bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U, net zoals uw vader, 'denkt' dat de verdwijning van uw broer A.(...) te maken heeft met de bedreigingen van Asadullah (CGVS 1, p. 10). Naast het feit dat het opvallend is dat u dit blijkbaar niet met zekerheid weet, dienen nog volgende opmerkingen gemaakt te worden bij uw verklaringen rond de verdwijning van A.(...). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ d.d. 14 april 2016, stelt u dat uw broer A.(...) reeds een jaar vermist is (zie verklaringen DVZ punt 17). Dat wil dus zeggen dat hij omstreeks april 2015 verdween. Dit komt allerminst overeen met uw verklaringen op het CGVS waarin u verklaarde dat uw broer verdween een jaar voor uw vertrek (CGVS 1, p. 9). Aangezien u aangeeft vertrokken te zijn uit Afghanistan op 20-05-1394 (Gregoriaanse kalender 11 augustus 2015) (zie Verklaringen DVZ, punt 31), verdween hij dus circa 05-1393 (circa periode van 10 juli 2014 tot 9 augustus 2014). Deze verklaringen verschillen duidelijk van elkaar. Daarenboven dient opgemerkt dat u evenmin duidelijk de datum kan geven wanneer hij verdween. Immers, gevraagd sinds wanneer A.(...) spoorloos is, zegt u dat hij een jaar voor uw vertrek verdween (CGVS 1, p. 9). Nogmaals gevraagd om dit te preciseren, houdt u het opnieuw bij 'een jaar voor vertrek' (CGVS 1, p. 9). Gevraagd naar de maand en het jaar waarin hij verdween, zegt u dat de gronden in beslag werden genomen, waarna uw broer verdween (CGVS 1, p. 9), waarmee u opnieuw niet antwoordt op de vraag. Dat u voorts in het eerste persoonlijk onderhoud niet zeker lijkt te weten in welk jaar hij verdween, u 'denkt' namelijk dat het 1392 was (CGVS 1, p. 10), is opvallend, maar dat u het jaar zelfs helemaal niet meer kent in het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 9), is geheel frappant. Dat uw vrouw evenmin het seizoen noch jaar kan zeggen waarin uw broer A.(...) verdween (CGVS 2 N.(...) N.(...), p. 5-6), hult zijn verdwijning nog meer in een zweem van ongeloofwaardigheid. Overigens is het opvallend dat u, wanneer u een foto krijgt voorgeschoteld van een zekere "A.(...) W.(...)" op Facebook, zegt u dat hij uw overleden schoonbroer is. Hij overleed volgens uw verklaringen een maand of anderhalve maand voor uw vertrek (CGVS 2, p. 7). Nochtans heeft uw echtgenote bij DVZ nooit aangegeven dat zij overleden broers had (zie verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Voorts acht het CGVS het ook weinig aannemelijk dat de man overleden is, aangezien hij laatst actief was op Facebook op 4 juni jongstleden (zie administratief dossier), dus ruimschoots na uw vertrek uit uw land op 20-5-1394 (11 augustus 2015). Overigens gaf uw echtgenote eerder een telefoonnummer op die zij aflas uit uw gsm en volgens haar van haar broer N.(...) zou zijn. Dat nummer leidde echter na onderzoek door Cedoca (documentatiedienst van het CGVS) naar het facebookprofiel van dezelfde "A.(...) W.(...)" (zie administratief dossier). Aangezien uw echtgenote op dat moment uw telefoon vasthield, lijkt het er sterk op dat dit toch de nummer is van uw broer in plaats van een – volgens uw vrouw 'overleden' - broer van uw echtgenote. Het CGVS acht het dus **weinig aannemelijk dat uw broer A.(...) daadwerkelijk verdwenen is.**

Verder, wat betreft het feit dat u stelt dat taliban vijanden zijn van de Hazara's door wie ze meegenomen en vermoord worden (CGVS 2, p. 13), dient onderstreept dat dit een blote bewering betreft, die u geenszins op uw eigen persoon betreft. U slaagt er aldus niet in uw vrees als Hazara voor de taliban te individualiseren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 1 en CGVS 2, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk.

U stelt dat uw familieleden op dit moment in Turkije verblijven (CGVS, p. 9). Uw broers, behalve A(...), en uw zus zouden daar verblijven (CGVS 1, p. 9). Het Commissariaat – generaal acht het toch erg opvallend dat u niet weet in welke stad ze dan wel verblijven (CGVS, p. 10). Toch stelt u zelf dat u ook nog heeft samengewoond met hen in Turkije alvorens u verder reisde naar België (CGVS 1, p. 11). Dat u er niet in slaagt om de stad te noemen waar ze verblijven, terwijl u in Turkije ook nog met hen heeft samengewoond en alle leden van uw familie met uitzondering van A(...) daar zouden verblijven, doet de wenkbrauwen fronsen.

Dat er voorts vermeld staat op het Facebookprofiel van "A(...) W(...)" dat hij afkomstig is van Kunduz, maar nu in Kabul leeft (zie administratief dossier), is een andere belangrijke vaststelling. Wanneer u geconfronteerd wordt met het gegeven dat er op het profiel genoteerd staat dat hij in Kabul woont, maar dat u eerder zei dat hij overleden was, zegt u dat dit het profiel zou zijn van uw schoonbroer N(...) (CGVS 2, p. 12). Meer bepaald zou N(...) de gegevens van zijn broer gebruikt hebben omdat hij hem graag zag (CGVS 2, p. 12). Indien dit een plausibele verklaring zou zijn – wat het CGVS op het eerste zicht niet aldus beschouwt, dient nog opgemerkt dat het onlogisch is dat N(...) op zijn profiel zou geregistreerd hebben dat hij in Kabul woont, terwijl hij hier volgens uw verklaringen slechts vijftien dagen woonde naar aanleiding van een ingangsexamen (CGVS 2, p. 12). Overigens blijkt u de exacte studierichting niet te kennen waarvoor hij examen deed, maar 'denkt' u slechts dat het in de richting van ingenieur was (CGVS 1, p. 22), wat op zijn beurt dan weer verdere vragen oproept rond de geloofwaardigheid hiervan.

Verder werd u een foto getoond van een zekere "N(...) N(...)" op Facebook. Nadat u hem eerst niet herkent, wordt u gevraagd of dit uw schoonbroer N(...) kan zijn, waarna u dit bevestigt (CGVS 2, p. 12). De vaststelling dat N(...) kennelijk een eigen facebook profiel bezit, stelt nog meer vraagtekens bij het feit dat u beweert dat N(...) gegevens van A(...) zou gebruiken om op zijn facebook profiel te plaatsen. Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor opnieuw ernstig aangetast.

Verder kreeg u een profielfoto van facebook gepresenteerd van een zekere "M(...) A(...) N(...)". Hij is via facebook ook bevriend met zowel "A(...) W(...)" als "N(...) N(...)" (zie administratief dossier),

dewelke u zelf identificeerde als familieleden. U gevraagd of u deze man kent, zegt u dat hij van Kunduz is (CGVS 2, p. 10). Welke naam de persoon heeft, kan u niet zeggen, maar u zegt dat u hem zag in Nekpai (CGVS 2, p. 10). U voegt eraan toe dat hij geen familie is (CGVS 2, p. 10). Wanneer nogmaals gevraagd wordt of u zeker bent dat u zijn naam niet kent, stelt u dat u denkt dat hij "M.(...)A.(...)" heet (CGVS 2, p. 10). Dat u deze man eerst niet kent, maar vervolgens toch zijn naam noemt, acht het CGVS erg opmerkelijk. Dat uw vader overigens ook M.(...) A.(...) heet (zie verklaringen DVZ, punt 13), acht het CGVS verder erg opvallend, net zoals het feit dat de man via facebook ook bevriend is met A.(...) R.(...) en A.(...) N.(...), namen die overeenkomen met die van uw broer en uw schoonbroer (zie verklaringen DVZ punt 17 en verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Dient aansluitend nog **onderstreept dat M.(...) A.(...) op zijn facebookaccount registreerde dat hij woont in Kabul en ook van deze stad afkomstig is** (zie administratief dossier). Opnieuw lijkt het erop dat u de familieband met M.(...) A.(...) wil verbergen, net zoals het geval is bij A.(...).

De cumulatie van bovenstaande bevreemdende vaststellingen betreffende uw familieleden en uw asielrelaas stellen uw verklaringen in een erg bedenkelijk daglicht. Het feit dat het ongeloofwaardig is dat uw broer A.(...) vermist is en dat het facebook profiel allerm minst van uw zogenaamde 'overleden' schoonbroer lijkt te zijn, doet het CGVS **sterk vermoeden dat u actueel wel degelijk familie heeft in Kabul maar hierover met geen woord wil reppen.**

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de woonplaatsen van uw familieleden. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Bovenstaande elementen leiden tot de conclusie dat u uw asielrelaas onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara en dat van uw vrouw bevestigen de identiteit van uw beide, dewelke door het CGVS echter niet onmiddellijk betwist wordt.

Voorts, wat betreft de mishandeling door uw schoonmoeder waarover u zelf melding maakt in kader van uw verzoek om internationale bescherming, wenst het CGVS nog volgende zaken aan te geven.

Gevraagd om te vertellen over de problemen met uw schoonouders, zegt u dat ze u voortdurend sloegen, uitscholden, beledigden, u een keer verbrand hebben en u al het werk lieten doen thuis (CGVS 2, p. 9). Gevraagd of het slechts éénmalig gebeurde of meermaals dat u verbrand werd, stelt u dat het slechts één keer voorviel (CGVS 2, p. 9), meer bepaald twee jaar vooraleer u Afghanistan verliet (CGVS

2, p. 10), zo stelt u. De laatste dagen voor uw vertrek woonde u toch samen met uw man, schoonmoeder, schoonvader, schoonbroers, en schoonzus (CGVS 1, p. 3). Het CGVS acht het erg bevreemdend dat u kennelijk toch bij uw schoonfamilie bleef wonen ondanks de zogenaamde mishandeling. Gevraagd of u er dan nooit aan dacht om weg te gaan van uw schoonouders omwille van de situatie, zegt u dat u daar zelfs niet aan dacht, maar u verder moest leven zoals het was omdat u uw ouders de schande wilde besparen (CGVS 2, p. 10). Het is erg opmerkelijk dat u deze mishandeling twee jaar lang kon blijven volhouden en er zelfs niet aan dacht om weg te gaan. Redelijkerwijs kan namelijk verwacht worden dat iemand in uw situatie, die constant te maken heeft met slagen, beledigingen en dergelijke, toch op z'n minst eens nagedacht zou hebben over een mogelijk vluchtscenario. Dat dit in casu niet het geval is, stelt ernstige vragen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande.

Tot slot is het opvallend dat u geenszins over de problemen met uw schoonfamilie gerept heeft tijdens uw persoonlijke onderhoud op de DVZ. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar uw land, stelde u daar enkel dat u de machtige mannen van de taliban vreesde (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 4). Dat u ook tijdens het begin van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, toen gevraagd werd of u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ de kans kreeg alle zaken te vertellen die te maken hebben met uw verzoek, aangaf dat u alles heeft kunnen zeggen (CGVS 1, p. 2), stelt uw geloofwaardigheid over deze mishandeling door uw schoonfamilie dan ook verder op de helling.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de

nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 1-2 en CGVS 2, p. 1-2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk.

De cumulatie van bovenstaande bevreemdende vaststellingen betreffende uw familieleden en uw asielrelaas stellen jullie verklaringen in een erg bedenkelijk daglicht. Het feit dat het ongeloofwaardig is dat uw schoonbroer A.(...) vermist is en dat het Facebookprofiel allerminst van uw zogenaamde 'overleden' broer lijkt te zijn, doet het CGVS sterk vermoeden dat u actueel wel degelijk familie heeft in Kabul maar hierover met geen woord wil reppen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de woonplaatsen van uw familieleden. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen .

Bovenstaande elementen leiden tot de conclusie dat u uw asielrelaas onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara en dat van uw man toont enkel en alleen uw identiteit aan, dewelke echter door het CGVS niet onmiddellijk betwist wordt. Met betrekking tot het psychologisch attest dd. 03/03/2017 dient het volgende te worden opgemerkt: hoewel begrip kan worden opgebracht voor de mentale moeilijkheden, voegt het attest geen verdere elementen toe aan uw asielrelaas. Dergelijk medisch-psychologisch verslag vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een persoon psychologische moeilijkheden opliep of ontwikkelde. Een arts, in dit geval een psycholoog, kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze moeilijkheden werden opgelopen. Immers blijkt uit dit attest dat de psycholoog zich op uw verklaringen baseert wat betreft de oorzaak van uw mentale problemen en dat u getraumatiseerd zou zijn geraakt door terrorisme in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, §2, b en c van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, §2, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

*“(…) In casu is het van belang uw verklaringen omtrent Asadullah aan te halen. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over Asadullah, zegt u dat hij gewapend was, banden had met de taliban en uw grond in beslag had genomen (CGVS 1, p. 16). Gevraagd om nog meer te vertellen over die man, zegt u dat hij landbouwer was, maar zich aansloot bij de taliban nadat zij naar uw regio kwamen, waardoor hij uw grond in beslag heeft genomen (CGVS 1, p. 16). U slaagt er echter niet in om spontaan nog andere zaken te vertellen over de man (CGVS 1, p. 16). Dat u spontaan erg weinig kan vertellen, is een vaststelling dat meteen uw geloofwaardigheid ondermijnt. Dat u overigens, gevraagd naar zijn volledige naam, stelt dat hij ‘Asadullah Naseri’ heet (CGVS 1, p. 16), terwijl u niet op de hoogte was van zijn naam tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst CGVS, punt 3. 4), stelt verdere vragen bij uw beweringen over uw problemen met Asadullah. Gevraagd naar hoe Asadullah bekend stond in uw regio, zegt u kortaf dat hij slecht was (CGVS 1, p. 17). Waarom dit dan wel het geval was, kan u kennelijk niet verder specificeren, u stelt enkel dat hij mensen onder druk zette (CGVS 1, p. 17). Of hij dan ook andere mensen hun grond heeft afgepakt, weet u niet, en evenmin weet u of hij nog andere zaken heeft aangericht in uw regio (CGVS 1, p. 17). Namen van families met wie hij problemen heeft gekend, kan u niet geven (CGVS 1, p. 17). Ook kan u het CGVS niet zeggen of hij al dan niet zonen had (CGVS 1, p. 17). Het Commissariaat – generaal acht het erg **opmerkelijk dat u geenszins beschikt over uitgebreide informatie over Asadullah**. Nochtans was hij de persoon die u en uw gezin ertoe aanzette om uw land te verlaten. Dat u dan slechts in zo’n beperkte mate kan vertellen over deze persoon, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.*

Gevraagd of Asadullah nu nog steeds in Kobai woont, zegt u dit niet te weten en evenmin weet u waar zijn broers nu wonen (CGVS 1, p. 18). U stelt dat u geen contact meer heeft gehad met uw familie, noch met uw schoonfamilie (CGVS 1, p. 11). Betreffende de teloorgang van het contact met uw familie dient echter het volgende aangehaald, U stelt dat u niet meer heeft gebeld naar uw familieleden aangezien u dit verboden werd door uw vrouw (CGVS, p. 11). U stelt dat zij u verplichtte te kiezen tussen haar dan wel uw eigen familie omdat zij haar destijds onder druk hadden gezet (CGVS, p. 11). Het CGVS acht het erg opvallend dat u, enkel omwille van het feit dat uw vrouw u dit verbood, geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na aankomst in Griekenland. Immers, dit gaat geheel in tegen de Afghaanse cultuur waarin familie een vooraanstaande rol speelt en de vrouw daarentegen een ondergeschikte positie inneemt, uw gedrag is dan ook erg bevreemdend te noemen. Dat u het overigens toeliet dat uw vrouw uw gsm weggooid (CGVS, p. 11) waarmee u tegelijkertijd ook het contact met uw familie verloor, is een ander opmerkelijk gegeven. Tenslotte heeft uw vader ervoor gezorgd dat u met uw familie kon

vluchten. U stelde immers tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ op 14 april 2016 dat uw vader de smokkel heeft geregeld en betaald (zie Verklaringen DVZ, punt 30). Dat u **geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na uw vertrek, acht het CGVS dan ook weinig aannemelijk**. Het feit dat u niet weet of Asadullah al dan niet nog steeds in Kobai woont, kan u dan ook niet verrechtvaardigen. Tenslotte verpersoonlijkt Asadullah volgens uw verklaringen wel uw vrees in uw land.

Verder vertelt u dat Asadullah machtig was en dat hij gewapende mensen onder zich had (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 5). Blijkbaar had hij een hoge positie verworven bij de taliban, waardoor hijzelf opdrachten kon geven aan anderen wanneer de commandant afwezig was (CGVS 1, p. 17). Gezien zijn hoge positie en zijn manschappen, is het erg vreemd dat hij u enkel telefonisch bedreigde omdat hij schadevergoeding opeiste voor de gronden (CGVS 1, p. 20). Anderhalf jaar voor uw vertrek werd de grond ingenomen en nadat hij die in beslag had genomen, begon hij uw vader te vragen om de schadevergoeding (CGVS 1, p. 21). Redelijkerwijs kan verwacht worden, indien hij deze grond en schadevergoeding daadwerkelijk opeiste, dat hij jullie toch tenminste persoonlijk zou opzoeken om jullie onder druk te zetten. Ook nadat uw vader werd beschuldigd van de dood op zijn broer, hield hij het kennelijk bij telefonische contacten (CGVS 1, p. 19). Dat hij jullie enkel telefonisch contacteerde, zowel om schadevergoeding op te eisen als om bedreigingen te uiten na de dood van zijn broer, tast de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging ernstig aan en doet verdere bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U, net zoals uw vader, 'denkt' dat de verdwijning van uw broer A.(...) te maken heeft met de bedreigingen van Asadullah (CGVS 1, p. 10). Naast het feit dat het opvallend is dat u dit blijkbaar niet met zekerheid weet, dienen nog volgende opmerkingen gemaakt te worden bij uw verklaringen rond de verdwijning van A.(...). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ d.d. 14 april 2016, stelt u dat uw broer A.(...) reeds een jaar vermist is (zie verklaringen DVZ punt 17). Dat wil dus zeggen dat hij omstreeks april 2015 verdween. Dit komt allerminst overeen met uw verklaringen op het CGVS waarin u verklaarde dat uw broer verdween een jaar voor uw vertrek (CGVS 1, p. 9). Aangezien u aangeeft vertrokken te zijn uit Afghanistan op 20-05-1394 (Gregoriaanse kalender 11 augustus 2015) (zie Verklaringen DVZ, punt 31), verdween hij dus circa 05-1393 (circa periode van 10 juli 2014 tot 9 augustus 2014). Deze verklaringen verschillen duidelijk van elkaar. Daarenboven dient opgemerkt dat u evenmin duidelijk de datum kan geven wanneer hij verdween. Immers, gevraagd sinds wanneer A.(...) spoorloos is, zegt u dat hij een jaar voor uw vertrek verdween (CGVS 1, p. 9). Nogmaals gevraagd om dit te preciseren, houdt u het opnieuw bij 'een jaar voor vertrek' (CGVS 1, p. 9). Gevraagd naar de maand en het jaar waarin hij verdween, zegt u dat de gronden in beslag werden genomen, waarna uw broer verdween (CGVS 1, p. 9), waarmee u opnieuw niet antwoordt op de vraag. Dat u voorts in het eerste persoonlijk onderhoud niet zeker lijkt te weten in welk jaar hij verdween, u 'denkt' namelijk dat het 1392 was (CGVS 1, p. 10), is opvallend, maar dat u het jaar zelfs helemaal niet meer kent in het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 9), is geheel frappant. Dat uw vrouw evenmin het seizoen noch jaar kan zeggen waarin uw broer A.(...) verdween (CGVS 2 N.(...) N.(...), p. 5-6), hult zijn verdwijning nog meer in een zweem van ongeloofwaardigheid. Overigens is het opvallend dat u, wanneer u een foto krijgt voorgeschoteld van een zekere "A.(...) W.(...)" op Facebook, zegt u dat hij uw overleden schoonbroer is. Hij overleed volgens uw verklaringen een maand of anderhalve maand voor uw vertrek (CGVS 2, p. 7). Nochtans heeft uw echtgenote bij DVZ nooit aangegeven dat zij overleden broers had (zie verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Voorts acht het CGVS het ook weinig aannemelijk dat de man overleden is, aangezien hij laatst actief was op Facebook op 4 juni jongstleden (zie administratief dossier), dus ruimschoots na uw vertrek uit uw land op 20-5-1394 (11 augustus 2015). Overigens gaf uw echtgenote eerder een telefoonnummer op die zij aflas uit uw gsm en volgens haar van haar broer N.(...) zou zijn. Dat nummer leidde echter na onderzoek door Cedoca (documentatiedienst van het CGVS) naar het facebookprofiel van dezelfde "A.(...) W.(...)" (zie administratief dossier). Aangezien uw echtgenote op dat moment uw telefoon vasthield, lijkt het er sterk op dat dit toch de nummer is van uw broer in plaats van een – volgens uw vrouw 'overleden' - broer van uw echtgenote. Het CGVS acht het dus **weinig aannemelijk dat uw broer A.(...) daadwerkelijk verdwenen is**.

Verder, wat betreft het feit dat u stelt dat taliban vijanden zijn van de Hazara's door wie ze meegenomen en vermoord worden (CGVS 2, p. 13), dient onderstreept dat dit een blote bewering betreft, die u geenszins op uw eigen persoon betreft. U slaagt er aldus niet in uw vrees als Hazara voor de taliban te individualiseren.

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara en dat van uw vrouw bevestigen de identiteit van uw beide, dewelke door het CGVS echter niet onmiddellijk betwist wordt (...).”

en

(...)

Uit uw medisch attest blijkt immers dat uw psychische toestand instabiel en verontrustend is. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u geïnterviewd door een medewerker met een gepaste expertise door praktijkervaring.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op de elementen aangebracht door uw echtgenoot in zijn verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de problematiek waarmee uw gezin in Afghanistan geconfronteerd werd en op basis waarvan u Afghanistan diende te ontvluchten, verwijst het CGVS verder naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van uw echtgenoot. De beslissing genomen door het CGVS inzake het verzoek van uw echtgenoot luidt als volgt:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In casu is het van belang uw verklaringen omtrent Asadullah aan te halen. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over Asadullah, zegt u dat hij gewapend was, banden had met de taliban en uw grond in beslag had genomen (CGVS 1, p. 16). Gevraagd om nog meer te vertellen over die man, zegt u dat hij landbouwer was, maar zich aansloot bij de taliban nadat zij naar uw regio kwamen, waardoor hij uw grond in beslag heeft genomen (CGVS 1, p. 16). U slaagt er echter niet in om spontaan nog andere zaken te vertellen over de man (CGVS 1, p. 16). Dat u spontaan erg weinig kan vertellen, is een vaststelling dat meteen uw geloofwaardigheid ondermijnt. Dat u overigens, gevraagd naar zijn volledige naam, stelt dat hij ‘Asadullah Naseri’ heet (CGVS 1, p. 16), terwijl u niet op de hoogte was van zijn naam tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst CGVS, punt 3. 4), stelt verdere vragen bij uw beweringen over uw problemen met Asadullah. Gevraagd naar hoe Asadullah bekend stond in uw regio, zegt u kortaf dat hij slecht was (CGVS 1, p. 17). Waarom dit dan wel het geval was, kan u kennelijk niet verder specificeren, u stelt enkel dat hij mensen onder druk zette (CGVS 1, p. 17). Of hij dan ook andere mensen hun grond heeft afgepakt, weet u niet, en evenmin weet u of hij nog andere zaken heeft aangericht in uw regio (CGVS 1, p. 17). Namen van families met wie hij problemen heeft gekend, kan u niet geven (CGVS 1, p. 17). Ook kan u het CGVS niet zeggen of hij al dan niet zonen had (CGVS 1, p. 17). Het Commissariaat – generaal acht het erg opmerkelijk dat u geenszins beschikt over uitgebreide informatie over Asadullah. Nochtans was hij de persoon die u en uw gezin ertoe aanzette om uw land te verlaten. Dat u dan slechts in zo’n beperkte mate kan vertellen over deze persoon, ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Gevraagd of Asadullah nu nog steeds in Kobai woont, zegt u dit niet te weten en evenmin weet u waar zijn broers nu wonen (CGVS 1, p. 18). U stelt dat u geen contact meer heeft gehad met uw familie, noch met uw schoonfamilie (CGVS 1, p. 11). Betreffende de teloorgang van het contact met uw familie dient echter het volgende aangehaald, U stelt dat u niet meer heeft gebeld naar uw familieleden aangezien u

dit verboden werd door uw vrouw (CGVS, p. 11). U stelt dat zij u verplichtte te kiezen tussen haar dan wel uw eigen familie omdat zij haar destijds onder druk hadden gezet (CGVS, p. 11). Het CGVS acht het erg opvallend dat u, enkel omwille van het feit dat uw vrouw u dit verbood, geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na aankomst in Griekenland. Immers, dit gaat geheel in tegen de Afghaanse cultuur waarin familie een vooraanstaande rol speelt en de vrouw daarentegen een ondergeschikte positie inneemt, uw gedrag is dan ook erg bevreemdend te noemen. Dat u het overigens toeliet dat uw vrouw uw gsm weggooid (CGVS, p. 11) waarmee u tegelijkertijd ook het contact met uw familie verloor, is een ander opmerkelijk gegeven. Tenslotte heeft uw vader ervoor gezorgd dat u met uw familie kon vluchten. U stelde immers tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ op 14 april 2016 dat uw vader de smokkel heeft geregeld en betaald (zie Verklaringen DVZ, punt 30). Dat u geen contact meer heeft gehad met uw familieleden na uw vertrek, acht het CGVS dan ook weinig aannemelijk. Het feit dat u niet weet of Asadullah al dan niet nog steeds in Kobai woont, kan u dan ook niet verrechtvaardigen. Tenslotte verpersoonlijkt Asadullah volgens uw verklaringen wel uw vrees in uw land.

Verder vertelt u dat Asadullah machtig was en dat hij gewapende mensen onder zich had (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 5). Blijkbaar had hij een hoge positie verworven bij de taliban, waardoor hijzelf opdrachten kon geven aan anderen wanneer de commandant afwezig was (CGVS 1, p. 17). Gezien zijn hoge positie en zijn manschappen, is het erg vreemd dat hij u enkel telefonisch bedreigde omdat hij schadevergoeding opeiste voor de gronden (CGVS 1, p. 20). Anderhalf jaar voor uw vertrek werd de grond ingenomen en nadat hij die in beslag had genomen, begon hij uw vader te vragen om de schadevergoeding (CGVS 1, p. 21). Redelijkerwijs kan verwacht worden, indien hij deze grond en schadevergoeding daadwerkelijk opeiste, dat hij jullie toch tenminste persoonlijk zou opzoeken om jullie onder druk te zetten. Ook nadat uw vader werd beschuldigd van de dood op zijn broer, hield hij het kennelijk bij telefonische contacten (CGVS 1, p. 19). Dat hij jullie enkel telefonisch contacteerde, zowel om schadevergoeding op te eisen als om bedreigingen te uiten na de dood van zijn broer, tast de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging ernstig aan en doet verdere bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U, net zoals uw vader, 'denkt' dat de verdwijning van uw broer A.(...) te maken heeft met de bedreigingen van Asadullah (CGVS 1, p. 10). Naast het feit dat het opvallend is dat u dit blijkbaar niet met zekerheid weet, dienen nog volgende opmerkingen gemaakt te worden bij uw verklaringen rond de verdwijning van A.(...). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ d.d. 14 april 2016, stelt u dat uw broer A.(...) reeds een jaar vermist is (zie verklaringen DVZ punt 17). Dat wil dus zeggen dat hij omstreeks april 2015 verdween. Dit komt allerminst overeen met uw verklaringen op het CGVS waarin u verklaarde dat uw broer verdween een jaar voor uw vertrek (CGVS 1, p. 9). Aangezien u aangeeft vertrokken te zijn uit Afghanistan op 20-05-1394 (Gregoriaanse kalender 11 augustus 2015) (zie Verklaringen DVZ, punt 31), verdween hij dus circa 05-1393 (circa periode van 10 juli 2014 tot 9 augustus 2014). Deze verklaringen verschillen duidelijk van elkaar. Daarenboven dient opgemerkt dat u evenmin duidelijk de datum kan geven wanneer hij verdween. Immers, gevraagd sinds wanneer A.(...) spoorloos is, zegt u dat hij een jaar voor uw vertrek verdween (CGVS 1, p. 9). Nogmaals gevraagd om dit te preciseren, houdt u het opnieuw bij 'een jaar voor vertrek' (CGVS 1, p. 9). Gevraagd naar de maand en het jaar waarin hij verdween, zegt u dat de gronden in beslag werden genomen, waarna uw broer verdween (CGVS 1, p. 9), waarmee u opnieuw niet antwoordt op de vraag. Dat u voorts in het eerste persoonlijk onderhoud niet zeker lijkt te weten in welk jaar hij verdween, u 'denkt' namelijk dat het 1392 was (CGVS 1, p. 10), is opvallend, maar dat u het jaar zelfs helemaal niet meer kent in het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 9), is geheel frappant. Dat uw vrouw evenmin het seizoen noch jaar kan zeggen waarin uw broer A.(...) verdween (CGVS 2 N.(...) N.(...), p. 5-6), hult zijn verdwijning nog meer in een zweem van ongeloofwaardigheid. Overigens is het opvallend dat u, wanneer u een foto krijgt voorgeschoteld van een zekere "A.(...) W.(...)" op Facebook, zegt u dat hij uw overleden schoonbroer is. Hij overleed volgens uw verklaringen een maand of anderhalve maand voor uw vertrek (CGVS 2, p. 7). Nochtans heeft uw echtgenote bij DVZ nooit aangegeven dat zij overleden broers had (zie verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Voorts acht het CGVS het ook weinig aannemelijk dat de man overleden is, aangezien hij laatst actief was op Facebook op 4 juni jongstleden (zie administratief dossier), dus ruimschoots na uw vertrek uit uw land op 20-5-1394 (11 augustus 2015). Overigens gaf uw echtgenote eerder een telefoonnummer op die zij aflas uit uw gsm en volgens haar van haar broer N.(...) zou zijn. Dat nummer leidde echter na onderzoek door Cedoca (documentatiedienst van het CGVS) naar het facebookprofiel van dezelfde "A.(...) W.(...)" (zie administratief dossier). Aangezien uw echtgenote op dat moment uw telefoon vasthield, lijkt het er sterk op dat dit toch de nummer is van uw broer in plaats van een – volgens uw vrouw 'overleden' - broer van uw echtgenote. Het CGVS acht het dus **weinig aannemelijk dat uw broer A.(...) daadwerkelijk verdwenen is.**

Verder, wat betreft het feit dat u stelt dat taliban vijanden zijn van de Hazara's door wie ze meegenomen en vermoord worden (CGVS 2, p. 13), dient onderstreept dat dit een blote bewering betreft, die u geenszins op uw eigen persoon betreft. U slaagt er aldus niet in uw vrees als Hazara voor de taliban te individualiseren.

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara en dat van uw vrouw bevestigen de identiteit van uw beide, dewelke door het CGVS echter niet onmiddellijk betwist wordt.

Voorts, wat betreft de mishandeling door uw schoonmoeder waarover u zelf melding maakt in kader van uw verzoek om internationale bescherming, wenst het CGVS nog volgende zaken aan te geven.

Gevraagd om te vertellen over de problemen met uw schoonouders, zegt u dat ze u voortdurend sloegen, uitscholden, beledigden, u een keer verbrand hebben en u al het werk lieten doen thuis (CGVS 2, p. 9). Gevraagd of het slechts éénmalig gebeurde of meermaals dat u verbrand werd, stelt u dat het slechts één keer voorviel (CGVS 2, p. 9), meer bepaald twee jaar vooraleer u Afghanistan verliet (CGVS 2, p. 10), zo stelt u. De laatste dagen voor uw vertrek woonde u toch samen met uw man, schoonmoeder, schoonvader, schoonbroers, en schoonzus (CGVS 1, p. 3). Het CGVS acht het erg bevreemdend dat u kennelijk toch bij uw schoonfamilie bleef wonen ondanks de zogenaamde mishandeling. Gevraagd of u er dan nooit aan dacht om weg te gaan van uw schoonouders omwille van de situatie, zegt u dat u daar zelfs niet aan dacht, maar u verder moest leven zoals het was omdat u uw ouders de schande wilde besparen (CGVS 2, p. 10). Het is erg opmerkelijk dat u deze mishandeling twee jaar lang kon blijven volhouden en er zelfs niet aan dacht om weg te gaan. Redelijkerwijs kan namelijk verwacht worden dat iemand in uw situatie, die constant te maken heeft met slagen, beledigingen en dergelijke, toch op z'n minst eens nagedacht zou hebben over een mogelijk vluchtscenario. Dat dit in casu niet het geval is, stelt ernstige vragen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande.

Tot slot is het opvallend dat u geenszins over de problemen met uw schoonfamilie gerept heeft tijdens uw persoonlijke onderhoud op de DVZ. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar uw land, stelde u daar enkel dat u de machtige mannen van de taliban vreesde (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, punt 4). Dat u ook tijdens het begin van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, toen gevraagd werd of u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ de kans kreeg alle zaken te vertellen die te maken hebben met uw verzoek, aangaf dat u alles heeft kunnen zeggen (CGVS 1, p. 2), stelt uw geloofwaardigheid over deze mishandeling door uw schoonfamilie dan ook verder op de helling.

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara en dat van uw man toont enkel en alleen uw identiteit aan, dewelke echter door het CGVS niet onmiddellijk betwist wordt. Met betrekking tot het psychologisch attest dd. 03/03/2017 dient het volgende te worden opgemerkt: hoewel begrip kan worden opgebracht voor de mentale moeilijkheden, voegt het attest geen verdere elementen toe aan uw asielrelaas. Dergelijk medisch-psychologisch verslag vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een persoon psychologische moeilijkheden opliep of ontwikkelde. Een arts, in dit geval een psycholoog, kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze moeilijkheden werden opgelopen. Immers blijkt uit dit attest dat de psycholoog zich op uw verklaringen baseert wat betreft de oorzaak van uw mentale problemen en dat u getraumatiseerd zou zijn geraakt door terrorisme in uw land van herkomst.(...)”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoekers opnieuw naar hun verklaringen verwijzen die zij hebben afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doen zij uiteraard geen afbreuk aan de voormelde concrete en genuanceerde vaststellingen met betrekking tot hun verklaringen.

Waar ze naar “de gekende landinformatie over de eigendombetwistingen” verwijzen moet worden opgemerkt dat verzoekers niet nader duiden over welke informatie het hier zou gaan, noch op welke wijze deze informatie hun asielrelaas geloofwaardig zou kunnen maken. Overigens volstaat algemene

informatie niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke.

Waar verzoeker stelt dat hij een volledig beeld gegeven heeft van zijn vervolger en desbetreffend naar de antwoorden die hij heeft gegeven op concrete vragen omtrent zijn vervolger op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat hij er niet in slaagt om spontaan nog andere zaken te vertellen. Bovendien werd vastgesteld dat verzoeker, gevraagd naar zijn volledige naam, stelde dat hij 'Asadullah Naseri' heet (stuk 9, gehoorverslag, p. 16), terwijl hij niet op de hoogte was van zijn naam tijdens zijn persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 17, vragenlijst, punt 3. 4). Gelet op de door verzoeker geschetste problemen met Asadullah kon ook worden verwacht dat hij overtuigende informatie kon geven omtrent de wijze waarop Assadullah bekend stond in de regio en of hij ook de grond van andere heeft afgepakt; aspecten die verzoeker niet kan duiden.

Waar verzoekers erop wijzen dat zij laaggeschoold zijn en door de gebeurtenissen onderweg volkomen getraumatiseerd zijn tonen zij niet aan dat hun laaggeschooldheid eraan in de weg zou staan hun asielaas op een doorleefde en consistente manier te vertellen. Wat betreft het gegeven dat zij getraumatiseerd zouden zijn en derhalve verwijzen naar de medische stukken die verzoekster neerlegde over haar mentale problemen, wordt herhaald dat het neergelegde attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin een persoon psychologische moeilijkheden opliep of ontwikkelde. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit dit psychologische attest blijkt dat de psycholoog zich op verzoeksters verklaringen baseert wat betreft de oorzaak van haar mentale problemen en wordt enkel gesteld dat verzoekster getraumatiseerd zou zijn geraakt door terrorisme in haar land van herkomst. Uit dit attest kan evenmin worden afgeleid op welke wijze verzoeksters mentale problemen haar zouden verhinderd hebben bij het afleggen van haar verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake haar asielaas. Bovendien moet worden opgemerkt dat een dergelijk attest dat slechts in verzoeksters hoofde werd opgemaakt, zeker geen ander licht kan werpen op verzoekers eigen verklaringen.

Waar verzoeker thans de mentale problemen van zijn echtgenote aanhaalt ter verklaring van het gegeven dat zij zijn telefoon heeft weggegooid, moet worden opgemerkt dat verzoeker tijdens het gehoor een heel andere reden naar voor bracht die niet geloofwaardig werd geacht. Verzoeker verklaarde immers dat hij door zijn echtgenote verplicht werd om te kiezen tussen haar en zijn eigen familie en zij zijn telefoon weggooid, een gedrag dat geenszins blijkt geeft van enige psychologische problemen maar waaruit kan worden afgeleid dat verzoekers echtgenote de touwtjes stevig in handen heeft. Bovendien werden de problemen van verzoekster met haar schoonfamilie niet geloofwaardig geacht. Verzoekster brengt niets in tegen de gedane vaststellingen.

Het argument dat verzoekster momenteel niet in staat is om voor zichzelf en voor de kinderen te zorgen en dat verzoeker alle huishoudelijke taken doet, blijkt niet uit het neergelegde attest.

Per aanvullende nota leggen verzoekers ter terechtzitting een bundel "*medische stukken*" neer. De Raad stelt vast dat het gaat om een weerslag van een afspraak bij de psycholoog, klinische resultaten van bloed- en urineonderzoeken, een bevallingsverslag, een getuigschrift van onbekwaamheid om zich te verplaatsen ingevolge haar bevalling en een attest waaruit blijkt dat zij verhinderd was om aanwezig te zijn op het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Dergelijke stukken bevatten geen informatie omtrent verzoeksters psychische gesteldheid en kunnen aldus geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen. Bij deze aanvullende nota werd opnieuw het reeds eerder neergelegde attest van de psycholoog gevoegd, waardoor verwezen wordt naar wat hoger werd gesteld.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De Raad herinnert er aan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. In de bestreden beslissingen wordt ook niet betwist dat verzoekers van Afghaanse nationaliteit zijn.

Wat betreft verzoekers' familiaal netwerk in Afghanistan werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht het volgende vastgesteld:

"(...)Dat er voorts vermeld staat op het Facebookprofiel van "A.(...) W.(...)" dat hij afkomstig is van Kunduz, maar nu in Kabul leeft (zie administratief dossier), is een andere belangrijke vaststelling. Wanneer u geconfronteerd wordt met het gegeven dat er op het profiel genoteerd staat dat hij in Kabul woont, maar dat u eerder zei dat hij overleden was, zegt u dat dit het profiel zou zijn van uw schoonbroer N.(...) (CGVS 2, p. 12). Meer bepaald zou N.(...) de gegevens van zijn broer gebruikt hebben omdat hij hem graag zag (CGVS 2, p. 12). Indien dit een plausibele verklaring zou zijn – wat het CGVS op het eerste zicht niet aldus beschouwt, dient nog opgemerkt dat het onlogisch is dat N.(...) op zijn profiel zou geregistreerd hebben dat hij in Kabul woont, terwijl hij hier volgens uw verklaringen slechts vijftien dagen woonde naar aanleiding van een ingangsexamen (CGVS 2, p. 12). Overigens blijkt u de exacte studierichting niet te kennen waarvoor hij examen deed, maar 'denkt' u slechts dat het in de richting van ingenieur was (CGVS 1, p. 22), wat op zijn beurt dan weer verdere vragen oproept rond de geloofwaardigheid hiervan.

Verder werd u een foto getoond van een zekere "N.(...) N.(...)" op Facebook. Nadat u hem eerst niet herkent, wordt u gevraagd of dit uw schoonbroer N.(...) kan zijn, waarna u dit bevestigt (CGVS 2, p. 12). De vaststelling dat N.(...) kennelijk een eigen facebook profiel bezit, stelt nog meer vraagtekens bij het feit dat u beweert dat N.(...) gegevens van A.(...) zou gebruiken om op zijn facebook profiel te plaatsen. Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor opnieuw ernstig aangetast.

*Verder kreeg u een profielfoto van facebook gepresenteerd van een zekere "M.(...) A.(...) N.(...)" . Hij is via facebook ook bevriend met zowel "A.(...) W.(...)" als "N.(...) N.(...)" (zie administratief dossier), dewelke u zelf identificeerde als familieleden. U gevraagd of u deze man kent, zegt u dat hij van Kunduz is (CGVS 2, p. 10). Welke naam de persoon heeft, kan u niet zeggen, maar u zegt dat u hem zag in Nekpai (CGVS 2, p. 10). U voegt eraan toe dat hij geen familie is (CGVS 2, p. 10). Wanneer nogmaals gevraagd wordt of u zeker bent dat u zijn naam niet kent, stelt u dat u denkt dat hij "M.(...)A.(...)" heet (CGVS 2, p. 10). Dat u deze man eerst niet kent, maar vervolgens toch zijn naam noemt, acht het CGVS erg opmerkelijk. Dat uw vader overigens ook M.(...) A.(...) heet (zie verklaringen DVZ, punt 13), acht het CGVS verder erg opvallend, net zoals het feit dat de man via facebook ook bevriend is met A.(...) R.(...) en A.(...) N.(...), namen die overeenkomen met die van uw broer en uw schoonbroer (zie verklaringen DVZ punt 17 en verklaringen DVZ N.(...) N.(...) punt 17). Dient aansluitend nog **onderstreept dat M.(...) A.(...) op zijn facebookaccount registreerde dat hij woont in Kabul en ook van deze stad afkomstig is** (zie administratief dossier). Opnieuw lijkt het erop dat u de familieband met M.(...) A.(...) wil verbergen, net zoals het geval is bij A.(...).*

De cumulatie van bovenstaande bevreedende vaststellingen betreffende uw familieleden en uw asielaanvraag stellen uw verklaringen in een erg bedenkelijk daglicht. Het feit dat het ongeloofwaardig is dat uw broer A.(...) vermist is en dat het facebook profiel allerm minst van uw zogenaamde 'overleden' schoonbroer lijkt te zijn, doet het CGVS sterk vermoeden dat u actueel wel degelijk familie heeft in Kabul maar hierover met geen woord wil reppen.(...)"

Waar verzoekster nu aangeeft dat zij twee miskramen heeft gehad in Afghanistan omwille van haar mentale problemen en angst die ze constant heeft en vervolgens toegeeft dat zij hierdoor niet de waarheid heeft verteld over deze broers en hun aanwezigheid in Kabul, wordt het vermoeden van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omtrent de aanwezigheid van familie in

Kabul wel degelijk bevestigd. Het wordt opgemerkt dat verzoekers hiermee niet de vaststellingen omtrent de broer van verzoeker, A., en verzoekers vader kunnen weerleggen.

Het administratief dossier bevat echter geen informatie die toelaat de veiligheidssituatie in verzoekers' werkelijke recente regio van herkomst dan wel de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet in hoofde van verzoekers na te gaan. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissingen dienen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienende bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet, in zoverre zij de subsidiaire beschermingsstatus weigeren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2018 worden vernietigd, in zoverre zij de subsidiaire beschermingsstatus weigeren.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF